

Проект на Закон за техническия надзор на съоръжения с повишена опасност

Информация

Откриване / Приключване: 22.07.2016 г. - 12.08.2016 г. Неактивна

Номер на консултация: #2143-K

Област на политика: Бизнес среда

Тип консултация: Закон

Вносител: Министерство на икономиката и индустрията

Тип вносител: Национално

Представеният проект на Закон за техническия надзор на съоръжения с повишена опасност (ЗТНСПО) не би следвало да се счита като концептуално нова правна материя предвид факта, че макар и не изцяло, но до известна степен тази материя, частично се урежда в глава пета от Закона за техническите изисквания към продуктите (ЗТИП). С изваждането на техническия надзор на СПО от обхвата на ЗТИП и определянето му в самостоятелен закон ще се прецизира обхвата както на ЗТИП, така и ще се постигне пълнота по отношение на правната материя, уреждаща техническия надзор на СПО. Обособяването на техническия надзор в отделен закон ще улесни прилагането на нормативната уредба.

Основната цел на проекта на ЗТНСПО е осигуряване на по-висока степен на безопасност при експлоатацията на съоръжения с повишена опасност (СПО) и опазване живота, здравето и имуществото на гражданите. С проекта на ЗТНСПО се цели и ангажиране на гражданите и бизнеса в този процес.

Проектът на ЗТНСПО урежда подробно правилата относно:

- реда за извършване на технически надзор за спазване на техническите изисквания, правилата и нормите за устройството, монтажа и безопасната експлоатация на СПО;
- органите, условията и реда за издаване и отнемане на лицензии за осъществяване на технически надзор на СПО;
- условията и реда за вписване в регистър на лицата, осъществяващи дейностите по монтаж, поддържане, ремонтване и преустройство на СПО;
- условията и реда за придобиване и поддържане на правоспособност на персонала на лицата, осъществяващи дейностите по монтаж, поддържане, ремонтване и преустройство на СПО;

- правата и задълженията на ползвателите на СПО.

Проектозаконът подобрява координацията и конкретизира правата и задълженията на лицата осъществяващи технически надзор и дейностите по монтаж, поддържане, ремонтване и преустройство на СПО; въвежда единна политика при реализиране на мерките за защита при настъпване на аварии и злополуки; въвежда ясни механизми за действие от страна на отговорните лица; задължава при наличието на монтирани СПО в сгради в режим на етажна собственост, управителните органи да посочат представител на етажната собственост пред органите за технически надзор, който да отговаря за изпълнението на задълженията по настоящия проектозакон.

Със законопроекта се създават камари на лицата, лицензирани за технически надзор на СПО и лицата регистрирани за монтаж, поддържане, ремонтване и преустройство на СПО (на доброволен принцип), което цели камарите да:

- представляват своите членове и защитават професионалните им права и интереси в съответствие с интересите на обществото;
- не допускат монополизъм, недобросъвестна практика и неравноправно положение между своите членове;
- създават условия за свободен избор на лицензирани лица и лица извършващи дейностите по монтаж, поддържане, ремонтване и преустройство на СПО;
- осъществяват сътрудничество със сродни камари (професионални организации) на европейско и международно равнище;
- осъществяват сътрудничество с учебните заведения и курсовете за придобиване на правоспособност и степен на компетентност за инспектори технически надзор на СПО, оператори (машинисти) на СПО и техници по монтаж, поддържане, ремонтване и преустройство на СПО.

С настоящия проектозакон се създава Съвет за безопасност на СПО, който ще ангажира по-широк кръг от субекти, имащи отношение към защита здравето и живота на ползвателите на СПО. Съветът за безопасност на СПО ще изпълнява ролята на платформа за намаляване на риска от възникване на аварии и злополуки при експлоатацията на СПО. Със създаването на Съвет за безопасност на СПО се цели осигуряване и насърчаване на публичния и частния сектор за предприемане на действия за управление на риска от аварии и злополуки.

В проектозакона се създава специална глава за правата и задълженията на ползвателите на СПО, с която се цели да се определят точно и ясно отговорностите на ползвателите при експлоатацията на СПО.

В проекта на ЗТНСПО се създава глава, която урежда реда за обследване и анализиране на причините за възникване на аварии и злополуки и предприемането на необходимите мерки за предотвратяването им. С тези разпоредби в проектозакона се цели по-бързо реагиране и овладяване на възникнали аварии и

негативните последици от тях.

С настоящия законопроект се въвежда правото на лица от Европейския съюз да извършват дейности по този закон, тоест да бъдат органи за технически надзор и да предоставят услуги по монтаж, поддържане, ремонтване или преустройство на СПО при спазване условията на глава десета, като по този начин се подобрява конкуренцията и качеството на предоставените услуги и се гарантира безопасността на ползвателите при експлоатацията на СПО

Отговорна институция

Отговорна институция

Министерство на икономиката и индустрията

Адрес: София, гр. София, ул. Славянска № 8

Електронна поща: e-docs@mi.government.bg

Начини на предоставяне на предложения и становища

- Портала за обществени консултации (изисква се регистрация чрез имейл);
- Електронна поща на посочените адреси;
- Системата за сигурно електронно връчване <https://edelivery.egov.bg/> (изисква се квалифициран електронен подпис или ПИК на НОИ);
- Официалния адрес за кореспонденция.

Документи

Пакет основни документи:

[final_final-22.07.2016-Закон.pdf - вер. 1.0 | 22.07.2016](#)

[final-22_07_2016.pdf - вер. 1.0 | 22.07.2016](#)

Консултационен документ:

Справка становища:

Коментари

[Коментари \(pdf\)](#)

Автор: Антица Ранчева (10.08.2016 06:53)

допълнителни коментари

Чл.51, ал.2, т.3 - предвидено е, че за придобиване на правоспособност, кандидатът представя документ за завършена образователна степен. Има ли значение каква е придобитата образователна степен?

Чл. 57, ал.1, т.11 - предвидено е задължение на ползвателя на СПО да има писмен договор за монтаж, поддържане, ремонтиране и преустройство на всички видове СПО с регистрирано лице за изпълнение на дейността. Ако съответното СПО не се ползва /т.е. не се експлоатира за продължителен период от време по различни причини/, защо е необходимо да поддържа подобен договор? Още повече, че авторите на закона предвиждат възможност да се заявява спиране от експлоатация на СПО

Чл. 59, ал.1 и ал.2 - авторите на закона са предвидили възможност председателят на ДАМТН да възлага извършването на експертизи. В ал.2 е посочено, че разходите за тези експертизи са за сметка на ползвателите на авариралите СПО. Липсва, обаче, регламентация в кои случаи председателят на ДАМТН може да възлага извършването на експертизи. След като разходите са за сметка на ползвателя на СПО, то тогава законодателят следва да посочи изрично случаите, в които подобни експертизи е наложително да бъдат извършени. В противен случай, ще бъде създадена възможност за развиване на корупционна практика - председателят на ДАМТН, за да навреди на един ползвател, осигурявайки възможност за по-добра реализация на друг ползвател или на лицензирано по закона лице, възлага извършването на няколко експертизи, разходите за които следва да бъдат платени от ползвателя на авариралото СПО.

Чл.60, ал.1 - авторите на законопроекта са предвидили следното: „За всяка авария или злополука, възникнала при експлоатация на СПО, ползвателят е длъжен да уведомява незабавно ДАМТН, а когато СПО е монтирано в предприятие, учреждение, организация, кооперация, заведение, обект и други подобни, където се полага наемен труд, административна или обществена сграда, уведомява и териториалната администрация на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“....“ Никъде в законопроекта не е посочено какво авторите разбират под „наемен труд“. Считам че в закона следва да посочена изрична дефиниция на това понятие.

Чл. 67, ал.3 - предвижда се документите по ал.2 на същия член да бъдат представени с превод на български език. Така изписан текста дава възможност за представяне на превод на български език, изготвен от което и да е лице, мислещо си че има познания по съответния език. Считам, че авторите следва да коригират текста на законопроекта, като бъде въведено изискването документите да се представят с официален превод на български език (т.е. такъв, изготвен от заклет преводач). Още повече, че в чл. 72, ал.1 се изисква документите да са преведени

на български език и легализирани. За да бъде един документ легализиран, то той следва да бъде заверен от Консулски отдел към Министерство на външните работи, а за да бъде заверен от посочената администрация, преводът на съответния документ следва да бъде извършен от заклет преводач, т.е. преводът следва да бъде официален.

Чл. 74, чл. 75- в кои случаи се налага глоба и в кои случаи имуществена санкция? Предполагам, че разграничението следва да бъде направено съобразно разпоредбите на Закона за административните нарушения и наказания (т.е. глоба за физическите лица и имуществена санкция за юридическите лица), но считам че все пак разграничението следва да бъде направено изрично в разглеждания законопроект. В противен случай, може да бъде създадена противоречива практика, а дори и до налагане на двойни санкции.

§1, т.11 – предоставено е определение на понятието „пускане в експлоатация“, като е посочено, че това е първото ползване на СПО по предназначение от крайния ползвател в Европейския съюз. В законопроектът е предвидена възможност ползвател на СПО, който преустанови ползването на СПО, да подаде заявление до Председателя на ДАМТН за вписване спиране експлоатацията на съответното съоръжение. След отпадане причините за спирането, обаче, СПО се въвежда отново в експлоатация. В предложения законопроект липсва дефиниция на понятието „повторно пускане в експлоатация“. Считам, че понятието, посочено в §1, т.11, следва да бъде допълнено в този смисъл.

§5 и §6 - такива липсват, а в § 9 от законопроекта се прави препращане към § 6

Автор: Антица Ранчева (10.08.2016 06:53)

допълнителни коментари

Чл.27, ал.5, т.3 – предвидено е правомощие на председателя на ДАМТН да установи и обяви със заповед нищожност на документи и заверки, издадени в нарушение на ал. 1 (т.е. в нарушение на издадената лицензия) – считам, че текстът следва да отпадне. Подобни действия няма да санкционират лицензираното лице, а ще навредят на ползвателите на СПО, които се явяват трети добросъвестни лица, които няма как да знаят, че действията на лицензираното лице, извършващо технически надзор на СПО се изпълняват в нарушение на предоставената лицензия. Така, например, може да се окаже, че прогласявайки нищожност на действия на лицензираното лице по заверка на СПО за съответен период, съответното СПО е останало без надзор – в тези случаи ползвателите на СПО ще търпя ли санкция? С оглед на това, считам че е по-добре и по-удачно действията на Председателя на ДАМТН да са насочени в бъдеще, като могат да включват отнемане на лицензията, а не обявяване на прогласяване на нищожност на вече изпълнени действия.

Чл.32, ал.1, т.10 - предлагам текстът да бъде изменен по следния начин: „нямат изискуеми публични задължения, освен ако същите не са отсрочени или разсрочени по реда на глава 22 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс.“ В тази връзка, Моля вижте становището ми по отношение на чл. 27, ал.1, т.7 по-горе.

Чл.33 ал.1, т.3 - предвидено е лицето по чл. 32 да приложи към заявлението си справка от българския институт по стандартизация за притежаваните актуални стандарти, необходими за извършване на дейността. В тази връзка, поставям следните въпроси: за каква справка става дума – кой следва да притежава съответните стандарти? Лицата се сертифицират съобразно различните стандарти, но не ги притежават. Наред с това, ако се има предвид, че дадено лице следва да представи доказателства за стандартите, спрямо които е сертифицирано, защо е необходимо да се представя справка от Българския институт по стандартизация, като е достатъчно да представи копие от притежавания от него Сертификат?

Чл.34, ал.2 – съгласно предложената норма, председателят на ДАМТН разглежда в двуседмичен срок представеното му заявление и вписва лицето в регистъра или ако лицето не отговаря на изискванията – отказва регистрацията с мотивирана заповед. С оглед намаляване на административната тежест за бизнеса, считам за удачно въвеждането на междинен етап, а именно – изпращане на съобщение до заявителя за констатирани недостатъци и предоставяне срок за отстраняване на същите. Едва след изтичането на този срок, да се прилага хипотезата на отказ за вписване. По този начин, бизнеса ще бъде облекчен, като в същото време ще се предотврати евентуален отказ, поради незначителен пропуск от страна на заявителя.

Чл. 35, ал.3 - в текста е предвидено: „Когато при проверките се установи, че лицето, вписано в регистъра и получило удостоверение, не спазва обхвата на регистрацията си или не изпълнява изискванията по ал. 1, председателят на ДАМТН **може** да:

1. предприше мерки за отстраняване на нарушенията в подходящ срок;
2. даде ход на производство по налагане на административно наказание;“

Предлагам думата „може“ да се замени със следва/трябва, тъй като иначе се създават условия за неспазване на изискванията на закона, противоречие със ЗАНН, корупция. Наред с това, условието на т.2 да се прилага след изтичане на срока по т.1. – по този начин действията на Председателя на ДАМТН ще бъдат с повече превантивен, отколкото със санкциониращ характер.

Чл.36, ал.2 – Моля вижте аргументите ми, свързани с чл. 24

Глава VI „Съвет за безопасност на СПО“ – не виждам никакъв смисъл от този орган. Подобни действия, като тези предвидени за Съвета за безопасност, могат да се извършват в една или друга степен от различните камари, вместо да създаваме

допълнителни административни органи, които да утежняват държавния бюджет със своите разходи.

Автор: Антица Ранчева (10.08.2016 06:52)

коментари

Чл.15, ал.1 – по какъв начин ще се извършва заявяването на спирането от експлоатация на СПО? За какъв период от време се регистрира заявлението за спиране? По какъв начин се възобновява експлоатацията на СПО?

Чл. 16, ал.1, т.1 – как се процедира в случаите, когато подобна документация липсва? Следва ли същата да бъде възстановена (и ако да – по какъв начин)?

Чл.16, ал.1, т.2 – какво се случва с инвестиционните проекти, които са одобрени преди датата на влизане в сила на настоящия закон, но все още не са реализирани?

Чл.16, ал.2 – предвидено е, че заверката по ал.1 се извършва от правоспособен инспектор към органите за технически надзор, притежаващ образователно – квалификационна степен „магистър“ – инженер по съответната специалност. Коя е съответната специалност? В Закона този въпрос не е уреден.

Чл.21, ал.1, т.7 – считам, че текстът следва да бъде изменен по следния начин: „нямат изискуеми публични задължения, освен ако същите не са отсрочени или разсрочени по реда на глава 22 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс.“ Ако съответният орган по приходите е допуснал разсрочването, съответно отсрочването на публичните задължения, защо е необходимо да ограничаваме изкуствено правата на лицата, които кандидатстват за получаване на лицензия?

Чл.24 – предвидено е при преобразуване на лицензираните лица, лицензията да не преминава върху новоучредените лица или правоприменниците – считам, че текстът ограничава правата на лицензираните лица. Какво пречи, ако едно юридическо лице, лицензирано лице по смисъла на разглеждания закон, се влее в друго юридическо лице, лицензията да премине върху правоприменника? Защо е необходимо правоприменникът /или новоучреденото лице- в случаите на разделяне на едно юридическо лице или отделяне на част от юридическо лице/ да изминават целия административен път за кандидатстване, съответно получаване на лицензия? Много по-разумно ще бъде законодателят да предвиди гратисен период, в който правоприменникът или новоучреденото лице да подаде заявление за прехвърляне на вече издадената лицензия, при облекчени условия (например представяне на само на част от документите, изискващи се за първоначална лицензия, като удостоверение за липса на задължения, регистрация и т.н., без да е необходимо представяне на доказателства за материална база, технически специалисти и др.) и едва ако в размяната на този период правоприменникът или новоучреденото лице не подаде подобно заявление, лицензията да бъде

прекратена. Подобен гратисен период ще съкрати административната процедура, а оттам ще доведе до намаляване на административната тежест за бизнеса.

История

Начало на обществената консултация - 22.07.2016

Приключване на консултацията - 12.08.2016

Справка за получените предложения

Справка или съобщение.

Окончателен акт на Министерския съвет
